

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 33743-08 מועלם נ' עיריית חולון

בפני כב' השופטת יעל הניג

תובעים קדם (שולה) מועלם ע"י עו"ד בישיץ

נגד

נתבעים עיריית חולון ע"י עו"ד לוי - יעקב

פסק דין

1 תביעה לפיצוי בגין נזקי גוף, המחלוקת על החבות ועל הנזק.

רקע

2
3
4
5 1. התובעת, ילידת 1935, נמלה בעת הליכתה על מדרכה סמוכה לביתה ברח' רבינוביץ' בחולון ונגרמו
6 לה נזקי גוף (להלן - "התאונה"). התאונה אירעה ביום 22.10.07.

7
8 2. כתוצאה מהתאונה סבלה התובעת משבר בירך ימין, הובחלה באמצעות אמבולנס מדי"א לבית
9 החולים וולפסון, נותרה לשחזור שתוח וקיבוע, הכל בהרדמה מלאה. התובעת אושפזה במחלקה
10 האורטופדית של בית החולים למשך 8 ימים ולאחר מכן במחלקת שיקום של בית החולים איכילוב
11 למשך 50 יום נוספים.

12
13 3. התובעת לא הגישה חוות דעת רפואית מטעמה ואינה טוענת לנכות צמיחה כתוצאה מהתאונה.

המחלוקת

14
15
16 4. בשאלת החבות: [1] האם נגרמה נפילתה של התובעת כתוצאה מבור שנפער בין אבני הריצוף של
17 המדרכה ואשר עליו נפלה הוגש על ידי התובעת [2] בהינתן תשובה חיובית, האם יש לייחס לתובעת
18 אשם תורם טכרני או חלקי.

19
20 5. בשאלת הנזק: כמפורט בתשיבו הנזק שהוגש במוגו על ידי הצדדים, האם מגיע הנזק לסך של
21 290,000 ₪ בעמדת התובעת או לסך של 5,000 ₪ בעמדת הנתבעת.

הראיות

22
23
24 6. מטעם התובעת הועדה היא עצמה ואילו הנתבעת חסתפקה בהגשת מוצגים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 33743-08 מועלים נ" עיריית חולון

שאלת האחריות

- 1
2 7. כיום אין חולק על חובתה המושגית של רשות מקומית כלפי המהלכים בדרכים שבחוקתה
3 ובשליטתה.
4
5 8 אשר לחובה הקונקרטיית, כמו לטענות בדבר אשם תורם של הניזוק, הלכה פסוקה היא "אין
6 לעפות כי עוברי אורח בערים יהלכו כשראשיהם מושמלים ועיניהם בקרקע כדי להימנע ממהמורות
7 ומכשולים ברחובה של עיר. אין זו דרכם של בני אדם, ואף הנתבעת אינה רשאית לעפות כי כך
8 יתגו תושבית הלא בכל פעם שאדם נתקל במכשול שבדרך - אילו התבונן לא היה נכשל.
9 אבל אחריותו של מי שנתן את המכשול בדרך היא דווקא כלפי מי שלא התבונן" (ע"א 2004/02
10 עיריית קרית אונו נ" שחם, והאסמכתאות שם, מתוך אתר נבו).
11
12 9. ומהו מפיגי שאי הסרתו מהווה הפרה של חובות הרשות המקומית? הלכה פסוקה היא כי מדרכות
13 וכבישי העיר אינם בגדר "משטח סטרילי" ולא ניתן לעפות מרשות מקומית לעבור מדו יום על
14 קילומטרים של כבישים ומדרכות על מנת ליישרם לפי סרגל יחד עם זאת, בטידה ומדובר במפגע
15 ביט, שנתר בטיקים לאורך תקופה ארוכה ואינו מתוקן על אף זאת, וכאשר עלות התיקון נמוכה
16 דרך כלל מתחלת הנוק, יש לבוא חשבון עם הרשות המקומית [השוו - ע"א (מח - ירושלים)
17 4344/97, ג'ני כהן נ" עיריית רמת גן וז"א (מח - מרכז) 1391 - 08 - 07, כפיר נ" המועצה המקומית
18 גני תקווה, לעניין חסר באבני ריצוף" ת.א. 10143/05 (של - חיפה) בניון נ" עיריית מגדל העמק,
19 ת.א. 1800/04 (של - הרצליה) ברומברג נ" עיריית תל אביב, לעניין הפרשי גובה עקב סדק רציני
20 במדרכה: ע"א 2203/00 (מח - ת.א.) הדר חברה לביטוח ועיריית פתח תקווה נ" משולם, לעניין
21 בליטות בארזי ריצוף: ת.א. 75178/04 (של - ת.א.) גיסל נ" עיריית בני ברק, ולעניין בור בגן
22 עיבורי: ת.א. (של - ירושלים) מנחם נ" עיריית ירושלים ות.א. (של - ת.א.) סרי נ" עיריית חולון,
23 ות.א. (מח - ירושלים) 1006/99, אבו גוש נ" עיריית ירושלים, כולם מתוך אתר נבו].
24
25 10. התובעת הגישה תמונות של המפגע הנטען ולדבריה צולמן על ידי חתנה שלא בנוכחותה. לטעמי,
26 אכן מדובר במפגע ניכר כי מדובר בשקע בעומק של מספר סנטימטרים, בשטח של כ - 9 אבני
27 מדרכה (חסרות) כשמעידו האחד נראות מרצפות שוקעות ומנוקסות. אדם המהלך על המדרכה
28 ואינו משפיל את ראשו למדרכה בתחלת עשוי למעוד אל השקע, לאבד את שיווי משקלו ולספול.
29
30 11. אך האם הנכחה התובעת כי המפגע הקונקרטי המצולם הוא הגורם לנפילתה? נטל ההוכחה
31 רובץ כמובן על התובעת. עדותה הינה עדות יחידה של בעל דין המועניין בתוצאות המשפט ועדרת
32 סיוע. על כן ולפי סעיף 54 [2] לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א - 1971, על בית המשפט לנסק,
33 ככל שהוא מבסס עליה ממצאים, מה הניע אותו להסתפק בה. בית המשפט יכול לבסס נימוקיו על
34 מכלול העדות עצמה, על הגיונה הפנימי ועל התרשמותו מהאזנותיות שלה. הלכה פסוקה היא כי
35 אמון מלא ומושלם של בית המשפט בעדות יחידה יהווה הנמקה מספקת לצורך הסעיף [ע"א 231/72

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 33743-08 מועלים נ' עיריית חולון

- 1 עובון אלמליח נ' זוטא, פד"י כו (1) 679, 681 ורע"א 33/07, רישקנסקי נ' תעבורה מיכל מלט בע"מ,
2 מתוך אתר נבו)
3
4 12. איני רוחשת לעדות התובעת אותו אמן מלא ומושלם הנדרש על מנת להסתפק בה;
5
6 12.1 התובעת העידה כי מסרה לאיש מד"א ולרופאים בבית החולים את כל פרטי התאונה [עמ' 4
7 למטה] אך מרישומיהם הרלוונטיים עולה כי מסרה רק ש"נפלה ונחבלה" יתר על כן בסיקום מחלה
8 מבית החולים איכילוב נכתב מפורשות: "לדברי החולה לפני 8 ימים בזמן הליכה הרגילה
9 סחרחורת, חוסר שיווי משקל ונפלה עם חבלת רגל ימין...". ובהמשך: "לציין נפילה שנית בתוך
10 חצי שנה (לדברי חולה נפלה לפני חצי שנה – נתקלה בבליטה ברחוב)". אם כך התובעת ידעה לתאר
11 לרופאים תאונה קודמת בה נתקלה בבליטה אך לא ייחסה תיאור כזה לתאונה הנוכחית. להיפך,
12 לדבריה הגורם לתאונה הוא בעינת רפואיות שלה.
13
14 12.2 התובעת התבקשה לסמן על נבי הצילומים שהיא עצמה הגישה, היכן נפלה. היא השיבה
15 שאינה זוכרת וכשנפלה שני גברים מיד באו והרימו אותה [עמ' 4, ש' 17]. שניים אלה לא חבאו
16 לעדות ואילו עדות התובעת בנקודה זו מדברת בעד עצמה. היא אינה זוכרת היכן נפלה גם מול
17 צילומים של המפגז שצולם לבקשתה.
18
19 12.3 במהלך עדותה של התובעת התברר שחתנה תוא שצולם את המפגז [עמ' 4, ש' 10 – 12], אך
20 התובעת לא התלוותה אליו וממילא לא העביעה על המפגז שצולם כמפגז-עליו נפלה.
21
22 12.4 התובעת ניסתה להעלים ולהסתיר פרטים על תאונות קודמות בתשובה לשאלה 11 בשאלון
23 שחוצג לה [נ/2] ובחקירתה הנגדית [עמ' 5, ש' 21 ואילך]. כשנשאלה האם אירעה לה תאונה כלשהי
24 לפני התאונה נשוא התביעה השיבה בשלילה. והנה מסתבר כי חצי שנה עובר לתאונה שברה את ידה,
25 בשנת 2006 נפלה וטופלה בחדר מיון. היא עצמה אישרה שהדבר אירע עקב סחרחורת. התנחלות זו
26 אינה יכולה לתמוך בעדות יחידה של יפגל-דין. ההיפך מוכך.
27
28 12.5 מעבר לכל צורך, התובעת אף ניסתה להאדיר את נזיקיה ולהציג את מצבה התפקודי – בריאותי
29 כאידיאלי לגולה. לדבריה: "הייתי ערב התאונה מלאת חיים ונמרצת [סעיף 5 לת/1].... קודם
30 לתאונה הייתי עצמאית לחלוטין ולא נעזרתי במקל הליכה [סעיף 9 שם]... לאחר התאונה ובגינה
31 הפסקתי להיות מסוגלת לסייע לילדי בני-הול-משק הבית שלהם, בשמירה ובטיפול בנכדים והמצב
32 התחמך: אני הפכתי לצערי לנטל על ילדי....[סעיף 10 שם]...".
33
34 12.6 והנה מסתבר כי כבר החל משנת 2006 ועד עובר לתאונה, פנתה התובעת מספר פעמים למל"ל
35 בתביעות לקבלת נטלת שיעוד. איני מוצאת מקום לפרט כל אחת ואחת מהערכות התלות שגורמו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 33743-08 מועלם נ' עיריית חולון

- 1 לתובעת. אציין לדוגמא כי בהערכה מ – 25.1.06 מסרה התובעת למעריך מר גדווין כי **חודש וחצי**
 2 **עובר להערכה**, נפלה ברחוב עקב סחרחורת פתאומית בהערכה מ – 28.8.06 [חלק מ – 6/3] מפרטת
 3 המעריכה ובי מופלוב כי התובעת מתהלכת בצליעה, מתלוננת על כאבים בברך, תומכת בקירות
 4 במזנון לחדר רחצה. ועוד, כי ידה השמאלית מוגבלת בטווח התנועה בגלל קרע בגיד באיזור
 5 המרפק, כי ברכה הימנית חבושה בגרב אלסטית, נפוחה והרגל מוגבלת בכיפוף וביישור. ועוד, כי
 6 ההתובעת מתלוננת על כי אינה מסוגלת ללבוש חולצה, מתקשה לדרוך על הרגל, אינה מסוגלת
 7 לקפל אותה ולגרום גרב. לדברי בתה היא אף סובלת משכחה והיא אינה מאפשרת לאמה לחמם
 8 אוכל בכוחות עצמה.
 9
 10 12.7 לתובעת ניתנה האפשרות להסביר את הסתירות הרעיוניות בין תיאוריה האידיאליים לבין
 11 המציאות הקשה שקדמה לתאונה אך לא היה במיה הסבר. לשאלה האם פנתה כבר לפני התאונה
 12 למיל"ל כי לא הרגישה טוב השיבה: "מה זה שייך? מגיעים לגיל מסויים ומקבלים מל"ל" [עמ' 5
 13 למטה]. לשאלה האם סבלה מכאבי רגליים גם לפני התאונה השיבה בשלילה [עמ' 7, ש' 4]. אך כל
 14 אלו עומדים בסתירה למציאות, מציאות בה חמיר גם המל"ל כאשר אישר לה עזרה וסיעוד בעקבות
 15 הערכות התלות. טקוסטת בסיוחד היא גרסת התובעת כי עובר לתאונה סייעה לילדיה ואך ורק עקב
 16 התאונה התחפך המוצב. הרי גרסה זו עומדת בסתירה מוחלטת לדבריה ולדברי בתה בהערכות
 17 התלות שקדמו לתאונה.
 18
 19 12.8 לא נעלם מעיני כי קיימת אפשרות שהתובעת הנידה כפי שהנידה משום שזכרונה בוגד בה.
 20 למותר לציין כי אפשרות זו לא הוכחה. אך גם לו קבעתי כך, הרי על "זכרון" זה טכוסטת עדותה
 21 היחידה ועל כן אינה יכולה לעמוד.
 22
 23 13. סיכומי של עיין - התובעת לא הוכיחה כי התאונה נגרמה עקב מפגע המקים אחריות לתבעת.
 24 על פן דין התביעה להידחות. לאור טסקנה זו איני רואה להתייחס לשאלת האשם התורם.
 25
 26 שאלת הנזק
 27 14. לטען הסדר הטוב ובמידה שייקבע כי טעיתי בקביעותי בשאלת האחריות, אדון בקצרה בנוק.
 28 התובעת לא הביאה ראיות לנוקים מיוחדים. הוצאות רפואיות מכוסות במסגרת החקיקה
 29 הסוציאלית- התובעת נוקסה לעזרת חוללת [אף קיבלה] גם עובר לתאונה וללא קשר אליה. התובעת
 30 לא עבדה עובר לתאונה ולא נגרמו לה הפסדי השתכרות.
 31
 32 15. לו הייתי קובעת בכל זאת אחריות של העירייה, הייתי מוצאת לפצות את התובעת בגין כאב
 33 וסבל בסכום של 25,000 ₪. זאת בהתחשב בטיפולים ובאשמושים הטמושכים מחד, ומאידך בהיעדר
 34 נכות, מגילה של התובעת ובמצבה שאינו קשור לתאונה.
 35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 33743-08 מועלם נ' עיריית חולון

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12

סוף דבר

התביעה נדחית. התובעת תישא בהוצאות הנתבעת ובשכ"ט עו"ד בסכום כולל של 7,000 ₪ + חנוע"ט החל ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ביום שישי תשע"א, 02 פברואר 2011, בהגדר הצדדים.

יעל הניג, שפוטת